

De imkercursus

Tekst en tekening Teunie Bastiaan

Op een avond in maart krijg ik het volgende appje van een leerling van school: 'Hé, wil jij met mij de bijencursus doen?' 'Ja hoor,' typ ik terug. Het maakt een sluimerend verlangen in mij wakker. Dit wil ik al jaren, maar het komt er niet van. Een week later zitten wij samen in Apeldoorn bij Albert Stoter, onze bijenteeltleraar, op les. Het is werkelijk fascinerend. We krijgen een complete les over ons uitgestort en mogen tijdens de les absoluut niet praten. In de pauze komen we op adem en dan hup weer door. Ik krijg te horen dat iedere bloem zijn eigen kleur stuifmeel heeft en een eigen voedingswaarde wat betreft nectar en stuifmeel. Hoe gaaf is dat! Op Imkerpedia (gemaakt door Albert)

kun je terugvinden welke bloemen het meest relevant zijn voor de bijen. Er worden zelfs cijfers gegeven voor de bevestigingswaarde. Ik sta nu helemaal aan. Ik denk: het is bonbons voor de bijen. Thuis ga ik op zoek naar afbeeldingen van stuifmeel. Het boek *Pollen* van Kessler en Harley toont prachtige foto's. Ik ben helemaal geïnspireerd en begin al snel aan mijn eerste schilderij met een bij die stuifmeel haalt uit een krokus. Dan volgt een tweede schilderij. Zo geel als paardenbloemenstuifmeel met stuifmeelkorrels in allerlei kleuren. Daarna maak ik ze van vilt, keramiek en glas. Maar de mooiste schilderijen zijn van stuifmeelkorrels die ik daadwerkelijk met stuifmeel heb geschilderd. Mijn leerling en ik hebben

aan het eind van de cursus een volkje ontvangen en in oktober krijgen we ons diploma. Wij zijn nu officieel imkers. Op deze avond is er ook een wedstrijd honingsoorten proeven. Iedere honingsoort heeft ook zijn eigen kleur, geur, smaak en consistentie. Wat een variatie. Voldaan gaan wij huiswaarts, nieuwsgierig naar wat de cursus ons allemaal gaat brengen. ●

